

rantur ab Ecclesia in Martyrum censu, qui non ferro aut igne, aut aliquo subito ac violento cruciatu; sed exilio, aut carcere, aut labore fracti mortem obierunt. Quales fuerunt quinque Pontifices, & Martyres, Sylvestrus, Martinus, Joannes, Pontianus, & Marcellus. Nonne Daniel molestem, prolixumque subiit exilium septuaginta annorum, in Dei causa perferens ærumnas, labores multos, & vitæ discrimina, ac tandem in eo exilio mortuus est confectus laboribus?

Ezechielis
Martyrium.
Eze. 2. 6.

1322 Accedo ad martyrium Ezechielis in suis vaticiniis magni, & sublimis. Vir fuit sanctissimus ex genere Sacerdotali, translatus in Babylonem est cum Jechonia: ubi adversa multa in diuturno illo exilio passus est in causa sanctissima pro religione propaganda, & evulganda. Variè a Judeis ipsis divexus ut ipse ostendit, loquente Domino, cap. 2. 6. *Tu ergo, Fili hominis, ne timeas eos, quoniam increduli, & subversores sunt tecum, & cum Scorpionibus habitas, &c. Pro increduli, Hebraicæ, rebelles, declinantes; quique ferarum in modum contra doctores suos, & monitos impatiens ferociunt. Pro subversores, Hebraicæ est, offendiculum, vel spinæ. Dum verò eos scorpiones appellant, ostendit quā venenati fuerint, quantaque vulnera ab ingratu & vesano populo passus fit. Putatus à Judæis est furiosus, ac vinculis ligatus cap. 3. 25. dum eos verbis & exemplis arguit, increpat, cum multo zelo, patientia, & doctrina, ut vide est in suo vaticinio, & sacri observant interpretes, Pradius, Sanctius, Cornelius, & alii. Tandem anno captivitatis 27. martyri gloriam consecutus est, ut tradunt Epiphanius, Dorotheus, Isidorus, & communiter Interpretes illius, qui non parvam fidem à Romano Martylog. accipiunt; nam decimo Aprilis sic legitur: *Ezechielis Propheta (obitus) qui à judece populi Israel, quod eum de cultu idolorum argueret, apud Babyloniam interfactus, in sepulcro Sem, & Arphaxad progenitorum sepultus est, ad quod orationis causa multi confluere conseruerunt. De mortis genere illud autoris operis imperfecti apud Chrysost. in cap. 23. Matth. legimus: Miss ad te Iaia, & serrasti eum; misi ad te Jeremiam, & lapidasti eum; misi Ezechiem, & tractum super lapides excerebrasti eum. De miraculis ab Ezechiel editis, vide nostros Sanctum prolegomeno 4. in Ezechi. & Salianum ad ann. mundi 3462. à num. 12.**

C A P. IX.

De Ecclesiæ persecutionibus, & Martyribus, à soluta captivitate Babylonica usq; ad Christum natum.

1323 Translato imperio Babylonicō in Cyrus Regem, solvitur Judæorum captivitas septuaginta annorum. Cyrus enim ex lectione libri Iaiae, & ex Daniele, qui apud illum audiebat mirabilium patrator, & interpres mysteriorum Dei, cognovit se fuisse divinitus destinatum ad restaurandum Templum Hierosolymitanum: ideoque editum de dimittendis ad illud aedificandum prescrifxit. Venerunt ergo Illi in Judæam, & habitaverunt in civitatibus suis, ducibus

In primis, in ea persecutione occubuit vir exitius, bonus ac fortis Sacerdos Onias tertius,

Zorobabele Salathielis filio, & Josue filio Josedech summo Sacerdote, & Nehemia, aliisque Principibus Populi. Restinuntur Dei cultus Hierosolymis; paratur Templi aedificatio, quam Levite, aliisque urgent, jacuntur fundamenta. Sed adversariorum calumnis disturbatum opus est, & impeditum, superfluite Cyro, deincepsque, donec Darii Hystraspis anno 2. repetitum est, ac tandem completa aedificatio Templi, & urbis. Hoc temporis intervallo usque ad Christum natum variè divexata est Ecclesia illa Israelitica à Samaritani, Arabibus, Ammonitis, Idumæis, Palæstinis, & aliis. Illud universem statuendum, Hebreos nunquam deinceps à soluta captivitate fuisse sui juris, sed primum Persis, tum Græcis, postrem Romanis servivisse; ita ut qui Babylone ante servierant, postea in patria sua, alienigenarum servi facti sint, & in ejus rei testimonium tributa peperderint: quod claret ex 1. Esdræ 4. 13. & lib. 2. 9. 36. Numerabo Martyres, quos tulerunt persecutions eo temporis spatio comprehensæ.

Martyr Zaccarias alter.

Aggæum, & Zachariam per id tempus Dominus excitavit. Vates constanti animo fuere, & contra adversa omnia intrepido. Sed Zachariam hunc filium Barachia effundit eundem, qui à Christo Matth. 23. 25. dicitur occisus inter templum & altare, plerique existimant, inter quos noster Sanctus in cap. 1. Zachariæ, qui id probat & auctoritate, & ratione fatis solidè. Forte satius erit dicere, duos fuisse Zacharias martyrio laureatos, quorum primus ille Joadæ filius, de quo supra cap. 7. alter Propheta hic noster filius Barachia; qui in causa religionis ferro sublatus est, aut lapidibus, siicut alii ex Prophetarum numero non pauci perierunt.

1324 Tandem, post captam Hierosolymam à Ptolemaeo Lagi filio, & captiis Hebreis quā plurimi in Ægyptum abducti, post verò vexationes alias, quas Israelitica Ecclesia subiit à Regibus Syriæ, & Ægypti, accepserunt luctuosissima Judaicæ reipublicæ tempora; quibus in eam omnia scelerata, cum deferto magna ex parte Dei cultu, & inventis idololatriarum ritibus, patefacta per suos janua, inundarunt; quibus ex aequo crimina suppliciis, & peccatis sua pœna certavit; ut ex lib. Machabæorum, qui hūc maximè pertinent, facile intelligimus. Tanta enim feritate ac barbarie in Santos Dei famulos à perditissimo Tyranno Antiocho Epiphane tertiis facinoribus nobilis sevitum est, ut in eo Antichristi precursum, & ejus regni præludia agnoscant Sancti Ecclesiæ Patres. Hic Antiochus Ægypto, quam occupare conabatur, repulsi, Hierosolymam invadit, templum polluit, ac cum idolis, & abominationis sacris omnia replevit, super ipsum altare Dei simulachrum erexit; summum Sacerdotum Onias viro sanctissimo admisit, ac demum Hierosolymam, & templum evertit. Proponam breviter Sanctorum in hac atrocissima persecutione pro religione certamina, quæ in libris Machabæorum commendantur, & à nostro Serario, ex more suo luculentè & eruditè illustrantur, & novissimè à nostro Sancto.

Atrocissima
Antiochii
persecutio in
Ecclesiæ
Israeliticæ.

Ruper.

Innumeris
aliis in o-
dium fidei
excarnificati,
& occisi.

1. Mach.
1. 39.

Josephus.

Cruentif-
sima fuit
persecutio.

tertius, modestus moribus, & eloquo decorus, & à pueritia in virtutib. exercitatus, qui in conatu recuperandæ dignitatis suæ, & pro salute publica immort non recusavit. Lege lib. 2. Machab. cap. 4. v. 34. Mortuus est vir sanctus facilegorum, ac Sicariorum profano ferro: de quo Rupertus lib. 9. de victoria verbi Dei cap. 17. Principium sanguinis, quo caput istud draconis, caput quinque maduit, & rufum caput fieri, cædes Onias Pontificis extitit pī, &c. Occisus itaque est propter justitiam, primus in acie SS. Martyrum Machabæorum.

1325 Per id tempus edita fevera, & impia per totum regnum evulgavit Antiochus, quibus iussit ut omnes Judei gentilitia suscipiant facra, iis, qui contra facerent, supplicio capitali proposito. Et licet diris suppliciis plerosque compulerit ad ejurandam patriam religionem, innumeris tamen obsequi qui maluerunt divinæ legi, quam Regis imperio, à quibus Tyrannus Rex acerbissimas exigit pœnas, & inaudita crudelitas edidit argumenta. Lege lib. 1. Machab. c. 1. v. 39. Et effuderunt sanguinem innocentem per circinum sanctificationis, &c. v. 60. Et apud quicumque inveniebantur libri testamenti Domini, & quicumque obserbavat legem Domini, secundum editum Regis trucidabant eum. Et vers. 63. Et mulieres, quæ circumcidabant filios suis, trucidabant secundum iussum regis Antiochi. Et vers. 64. Et suspendebant pueros à cervicibus per universas domos eorum: & eos qui circumcidabant illos, trucidabant. Et vers. 65. Et multi de populo Israel definierunt apud se, ut non manducarent immunda, & elegerunt magis mori, quam cibis coquinari immundis. Et noluerunt infringere legem Dei sanctam, & trucidati sunt. Audi etiam Josephum lib. 12. antiqui. cap. 7. Maxima quidem Judeorum pars vel sponte vel metu supplicii parebat editis regis, qui verò probatores erant, & generose indolis, majorem rationem habuerunt moris patrii, quam pœna intentata fibi per adversarios. Quamobrem quotidie necabantur exercitati tormentis crudelissimis, flagris enim casi, & lacerati corpora vivi adducuntur suffigebantur crucibus: uxores autem eorum, & circumcisus liberos strangulabant, & suspendebant à crucifixorum parentium cervicibus. Lege etiam lib. 2. Machab. cap. 5. ubi de hac cæde pluribus agitur; dicunturque Antiochi in Judæos eam fuisse crudelitatem, ut graffatus fuerit in omnium hominum ordines, ætatem, & genus, usque adeo, ut tridui spatio octoginta hominum millia fuerint occisa, quadraginta millia videntur, non minus autem venundati. In Graeco textu habetur, nec pauciores interficiuntur: & sic omnium numerus ascendit ad ducenta millia. Qui numerus videtur totam exhaustire civitatem, aut etiam superpare. Quia de causa nonnulli existimat, hæc non de sola Jerusalem intelligi, de qua tamen solâ videtur Scriptura loqui. Cum hi omnes pro causa veræ religionis, & divinæ legis observantia vel mortem atrocissimam, vel vincula, vel longam servitutem, quæ longa est mors, subierint, cur non illi Martyres appellandi?

1326 Cruentissimam hanc persecutionem adversus Dei Ecclesiæ, prædicta Daniel c. 8. P. Ildeph. de Flores de Agone Martyr.

ubi agens de cornu modico, id est, Antiochus Danie. 8. contra ipsum Deum, Deique cultores insurgen, ait: *Magnificatum est usque ad fortitudinem cali; & dejectus de fortitudine, & de sellis, & conculcavit eas. Et usque ad principem fortitudinis magnificatum est; & ab eo tulit iugę sacrificium, & dejectus locum sanctificationis ejus. Robur autem datum est ei contra iugę sacrificium: & prosteretur veritas in terra, & faciet, & prosperabitur. Ubi cœlum appellatur templum Hierosolymitanum; Stellas nonnulli esse putant viros magnos, quibus tormentorum metu Antiochus patravit extorsit religionem. Sed placet ma-*

*Quid sit de-
gas illa interpretatio, quæ stellas de cœlo jecatas fuisse
dejectas statuit esse eos, quibus vita ipsa conculcata
erupta est: neque enim ille, nisi justos occidi-
dit, qui ipsius mandatis impius parere no-
luerunt: itaque dejectas & conculcatae fuisse stellas, id est, veri Dei cultores, intelligentem
est, non quidem spiritualiter, sed corporaliter, acerbissimas eos cruciatibus trucidando. Ita explicant nostri Pererius, &
Sanctius in Daniele, & Alcasar in cap. 12. Apoc. ubi eodem modo accipit illa v. 4. de Dracone magno, & rufo verba; *Et cauda Apo. 12. eius trahebat terram partem stellarum cœli, &c.* Et licet eō incubuerit Antiochii conatus, ut sublata cum sacrificio divina lege, & impia illius loco inducta religione, veritatem tolleter, ipsa tamen veritas à Tyranno in terram dejecta, & conculcata ibi faciet et prosperabitur: sunt n. hæc duo verba in textu Hebreo generis fæminini: unde non ad Antiochum, sed ad veritatem referenda sunt, ut observant passim facri Expositores. Certe Dei religio, fidesque divina, & veritas dñm per Martyrum neces videtur deiici & conculcari, majorem facit fructum, & magis multiplicatur, ut ex Tertullian. audiis in Apologeo ad Gentes cap. 49. Aliam de ejusdem Antiochii persecutione prophetiam habes Dani. 11. 31.*

*De Eleazar, septem Fratribus, et horum Mat-
tre, sanctissimis Martyribus.*

1327 **T**ranseo ad postremum, & summum Tyrannicæ crudelitatis, & humanae, vel divinae potius constante, & fortitudinis exemplum; dignum planè quod divino dictum Spiritu, sicut ejus virtute ac gratia editum fuerat, in omnium seculorum posteritatem propagaretur. Etenim Eleazarum, ac septem fratres cum horum matre, quod divini cultus studiosi fuerint, & suilla contra divinum interdictum vesci renuerint, excarnificatos neci tradidit impius, & crudelis Antiochus. Habetur accurata Historia canonica martyris Eleazar lib. 2. Machab. cap. 6. Deinde capite sequenti martyrium continetur septem fratrum, & generofæ matris multis titulis atque rationibus illustre. In quorum passionibus admirandum in modum resplendet divina omnipotens egrediè triumphans de immanissimo Tyranno per decrepitum senem, per pueros, per mulierem. Dicam aliquid de singulis. Sed quid dicam? Planè deficiunt verba, cum video horum sanctissimorum Martyrum acta variè à multis Ecclesiæ Patribus & Expositoriis sacris versata. Dicam tamen aliquid pro instituto nostro, ne sine hoc splendore mutata emigret secunda hæc libri pars.

K k 1328 In

*Eleazaris
martyrium**S. Nazi.**Iustitiae
et anti-
res fidei
ri Marti-
& Chri-
stii**Nicetas.**Duo
rum
Chri-
comis-
tium**Nu.**Rup.**2. Mach.
5. 18.**Quam dira
Eleazarus
tormenta
subiit.**Josephus.*

1328 In primis Eleazari martyrium multo nominibus venerabilis auspicari lubet verbis Sancti Nazianzeni in Oratione 22. Primum nobis occurrit Eleazarus, primitia eorum, qui ante Christum passi sunt, quemadmodum Stephanus postea eorum, qui Christum secuti sunt: Sacerdos, & aetate proeclitus, nec minus prudentia quam capite canus, antea quidem pro populo sacrificia precesque offerens, hostiam ex omni parte perfectam, universaque plebis expiatrixem, faustum ac letum ceraminis praedilectum, loquens pariter, ac tacens cohortatio; septemque insuper filios offerens, institutionis sua fructum, hostiam viventem, sanctam, Deo placentem, omni legali sacrificio clariorem & puriorum. Liberorum enim recte facta parentibus ascribere summa aequitatis. Primum Martyrem appellat Eleazarum, non quidem simpliciter primum, cum alii plures fuerint martyrio decorati Eleazaro anteriores; sed primum ea in causa, cum id videlicet ageretur, ut religio, Deique cultus reiaceretur. Vel cum Niceta Nazianzeni scholastae, primus dicitur Martyr, non ordine, sed in praestantissimus: aut si mavis, ordine quoque primus fuit, quoniam martyri portam aperuit, atque athleticum curriculum confecit. Appellatur etiam Pater septem fratrum Machabaeorum, id est, magister: re enim vera tanti Martyris exemplo censeri potest septem illos quodammodo genitos Martyres. Tametsi nonnulli arbitrentur, verè illorum patrem fuisse.

1329 Igitur Eleazarus unus de primoribus Scribarum, vir aetate proeclitus, & vultu decorus, aperto ore bians compellabatur carnem porcinam manducare. At ille gloriosam mortem magis quam odibilem vitam complectens voluntarie praebat ad supplicium. 2. Mach. cap. 6. vers. 18. Ori violenter aperto, atque hianti cibos vetitos ingestos despuebat; non enim porcinas carnes adhiberi in cibum patiebatur Hebraeorum religio. Unde mortem contemnens ad supplicium præbebat: Græce est, ad tympanum, quod tormenti genus erat, quo fontes distendi, & pulsari baculis, fustibus solebant more tympani militaris. crucem nonnulli explicant, aliud equileum; aliud capitum amputationem: aliud alia multa crucientorum genera. De quo nos fuisse libro sequenti. Suadebant illum amici ut aliquo signo testaretur parere se velle Regis imperio, & se carnes manducare porcinas, quibus generofus Martyr resistit studio bonæ famæ, servandæque legis, vitandique scandalis: dans eis illustringa monita brevi oratione. Ac tandem alligatus, & distentus ad tympanum, usque ad necem verberibus laceraurus est, & contrucidatus. Non omnino contemnda hujus martyrii enarratio tradita à Josepho in libello de Machabaeis, & relata à nostro Saliano to. 6. ad annum mundi 3887. numero 32. Et primum quidem vestibus illum suis exuerunt, deinde utrumque tortuentes verberibus deformaverunt; cum integrum hinc inde clamaret præco, ut mandatis Regis obtemperaret. At magnanimus Eleazarus, quasi per somnium cruciatus, nulla ratione mutatus est. Dum in celum oculos attollit senex, caro flagellis atteritur, inundat crux, latera immaniter lancingantur, humi collabens quod vim dolorum corpus non ferret, tamen invictam, & erectam habuit mentem. Unus

autem de satellitibus, qui ceteros diritate superabat, calcem illi in summum peius illis, pulsavitque, ut se e terra erigeret. At ille perferebat labores omnes, violentiam despiciebat, & plenam contumelie verberationem patientissime sustinebat; pulsatus sios ipsos tortores vincet senex, & apud illos à quibus laceraatur, propter incredibilem animi robur, in admiratione erat, &c. Subtexi paulò post: Ad ignem adduxerunt, & in eum conjectum crudeli instrumentorum machinatione adurebant; præterea in nares succum male olenem infundebant. Cum autem ad ossa usque esset adustus, & prope esset ut animo linqueretur, oculos in Deum intendens, ita est locutus. Nostri deus, quod cum mihi liberari promptum sit, ignito hoc supplicio libens tuae legis causam emorior: quare propitius esto genti tuae, & hoc nostro supplicio contentus, eidem placare. Sit hic sanguis illius expiatio, & animam hanc pro animabus tuorum accipe. Et hæc dicens vir egregie sanctus gloriore animam efflavit. Tantum Josephus, cui confronat S. Ambrosius lib. 2. de Jacob cap. 10. Expendamus modò hujus illustrissimi exempli fructum; martyrium nempe septem Machabaeorum fratrum: ut enim præclarè S. Ephrem parænesi S. Ephr. 25. tomo 2. Hujus patientiam resipientes, (Machabæi) tormenta contempserunt, tyrannumque vicerunt.

1330 Ex qua familia, & quo parente nati fuerint Machabæi Martyres, non constat, cur verò sint Machabæi dicti, dixi lib. 1. cap. 1. *Nomina Machabaeorum.* Videbis alias hujus nominis significations apud Serarium, qui in cap. 7. libri 2. Macha. putat, à primo horum septem, qui Machabæus dicebatur, sex alios Machabæos dictos. Secundus creditur nominari Aber; terius Machir; quartus Judas: quintus Achaz: sextus Areth: septimus Jacob. Omnes sub idem tempus, & eodem in loco, quo Eleazarus, videlicet in Antiochia civitate martyrium subiere; ut testantur Josephus libello de 2. Mac. 7. 1. suis, S. Ambro. lib. 2. de Jacob c. 10. Martyrologi. Roma. primo Augusti, S. Augus. Ser. 109. cap. 6. Gorionides lib. 3. cap. 5. & multi alii. Verum expende ex promptam in hos fortissimos Dei Athletas crudelitatem barbarum, & inauditam. Inprimis ait facer textus lib. 2. Macha. cap. 7. Contigit autem, & 2. Mac. 7. 1. septem fratres una cum matre sua apprehensori compelli à Rege edere contra fas carnes porcinas, flagris & taureis cruciatus. Flagra dicuntur quedam five lora, five funes, quorum extremitatibus impingebantur ferrei five plumbei globuli, seu glandes: vel erant aculeatae, aut spinosæ virgæ, quæ dicebantur scorpiones, seu scorpiones, quibus non solum tundebantur membra, sed etiam laceraabantur. Taurea verò appellantur flagella ex nervis animalium, maximè taurorum. His flagris, & taureis verberati sunt Machabæi omnes antequam singuli ad suum quique certamen descenderet: ut constat ex hoc capite, & ex Josepho lib. 1. de imperio rationis, ubi sic etiam scribit: Ut timor ipse aetior audientes surreperet, singula proferri in medium tormenta mandavit. Exhibentur itaque rotæ, radii, unguæ, rotabula, catapulta, lebetes, catastæ, frigoria, digitaria, pugillaria, manus ferrea, subula, succensoria, olla æneæ, sartago. Quid verò ad hæc generosi adolescentes? Certe ad tantæ carnifici-

næ,

næ, & ostentationem, & irrogationem, stetere in magna constantia, atrocitatem tormentorum, & mortem ipsam despicientes, & flocci habentes.

1331 Subtexit facer textus: Unus autem ex illis, qui erat primus sic ait: quid queris, & quid quis discere à nobis? Parati sumus mori, magis quam patrias Dei leges prævaricari. Erat iste aetate maximus, proprio nomine Machabæus: ad cujus vocis libertatem iratus Rex iussit fargines, & ollas æneas succendi, lingua exsecari, nativa pelle caput nudari, manus ac pedes detruncari; & sic inutilem in vas frixorium coniici, ubi martyrium suum consummatum.

Secundus similiter torquetur, & excarnificatur; primi tormenta suscepit. Ergo & lingua est ei amputata? Sic e facro ipso textu videtur evinci. Unde sine lingua in extremo spiritu semimortuus sceleratum appellat Regem, & nihil contra ipsum moliri suis votis contrarium affirmat. Quod miraculum posteriora hæc nostra secula in Martyribus aliis non semel viderunt.

Tertius ingreditur stadium, qui linguam postulatus citò protulit, & manus constanter extendit, ut scilicet amputarentur, quia exhibebant carnifices, Antiocho urgente. Illuditur, ait Scriptura sacra, quod de secundo etiam dixerat: credibile est, eos excoriat capite, horribili deformitate affectos, fuisse ludibri ferreis carnificibus, & Antiocho immanissimo. Sed irrisione succedit admiratio; nam cum fiducia ait: E calo ista possideo, sed propter Dei leges, nunc hæc ipsa despicio, quoniam ab ipso me ea receptum spero. Ita ut rex & qui cum ipso erant, mirarentur adolescentis animum, quod tanquam nihilum duderet cruciatus. Hoc ita defuncto,

1332 Quartum vexabant similiter torquentes. S. Ambro. lib. 2. de Jacob. c. 11. Hoc peremptio, illusit quartum vinciri ad rotam, ut ejus vertigine membris omnibus solveretur. quod forte textus ipse offendit voce illa torquentes, id est, versantes. Vel potius id dixit Ambrosius, quia initium cruciatus erat in equaleo, seu rota distendit ad fustum, & nervorum diverberationem. Theophilus Alexan. in Epis. 3. paschali de his agens scribit: Lassabuntur tortores, & non lassabuntur fides: frangebantur ossa, & volubili rota omnis compago nervorum, atque artuum solvebatur, & in immensus spirantia mortem incendia conserbantur.

Quintus eadem subiit certamina: Et cum admovissent quintum, vexabant eum: qui mori incipiens futura prædictis Antiocho malala. Quod expendens S. Cypri. lib. de exhortatione martyri. c. 11. ait: Quintus præter quod carnificinam Regis, & durus, variisque cruciatus fidei vigore calcabat, ad præscientiam quoque & notitiam futurorum spiritu divinitatis animatus prophetavit Regi, & indignationem Dei, & ultionem velocior prosecuturam.

Succedit huic sextus, qui idem quod fratres curriculum absolvit, neque ei, cum spiritum ageret, ad loquendum facultas defuit, aut libertas. Lege sacrum textum 2. Mac. 7. 18.

1333 Septimus dumtaxat superficies erat, quem ut obsequenter sibi Rex Antiochus redderet, quidquid habuit calliditatis, & virtutum conutul, proposito tormentorum me-

P. Ildeph. de Flores de Agone Martyr.

*Quid de
Mare Ma-
chabæorum
dicendum.*

*2. Mac. 7.
41.*

*Josephus
Flavius.*

*Excarni-
ficatione
Mare Ma-
chabæorum.*

*2. Mac. 7.
41.*

*Josephus
Flavius.*

*Excarni-
ficatione
Mare Ma-
chabæorum.*

*2. Mac. 7.
41.*

*Josephus
Flavius.*

*Excarni-
ficatione
Mare Ma-
chabæorum.*

*2. Mac. 7.
41.*

*Josephus
Flavius.*

*Excarni-
ficatione
Mare Ma-
chabæorum.*

*2. Mac. 7.
41.*

*Josephus
Flavius.*

*Excarni-
ficatione
Mare Ma-
chabæorum.*

*2. Mac. 7.
41.*

*Josephus
Flavius.*

*Excarni-
ficatione
Mare Ma-
chabæorum.*

*2. Mac. 7.
41.*

*Josephus
Flavius.*

*Excarni-
ficatione
Mare Ma-
chabæorum.*

*2. Mac. 7.
41.*

*Josephus
Flavius.*

*Excarni-
ficatione
Mare Ma-
chabæorum.*

*2. Mac. 7.
41.*

*Josephus
Flavius.*

*Excarni-
ficatione
Mare Ma-
chabæorum.*

*2. Mac. 7.
41.*

*Josephus
Flavius.*